

til, og de Følelser, han nærer i den. Gensende, saa fuldstændig som Nogen sympathiserer med ham, tror jeg i alt Fald ikke at behøve at forfikkre ham om, da vi saa ofte have samtalen om den Slags Gjenstande. Jeg fastholder derfor min Modstand mod den nordiske Skole som en, der ikke hører hjemme i den Kreds, hvorom der her er Tale. Og det er ogsaa mærkværdigt, at da dette Forslag fremkom, har det ikke offentlig fundet Modstand hos de lærde, klassiske stramme Filologer. Men fra hvem er Modstanden da kommen? Ja, den er netop kommen stærkest og kraftigst fra saadanne Mænd, der have gjort vor Aldtid til Gjenstand for et grundigt og alvorligt Studium og godtgjort sig som Kjendere i denne Sag. De have Kjærlighed til dette Studium, de elske det, men de erkjende det for ubrugeligt til det Maal, man her vil sætte det. Jeg vil henvise til Dr. Jesen og til en Mand, som netop idag i et af vore Blade har udtalt sig saa bestemt og klart imod Fleraltets Forslag, og det er netop den Mand, som man stolede paa som en af dem, der vare særlig skikkede til at gennemføre denne Sag ved den Skole, som han bestyrer, det er Rektoren ved Aarhus lærde Skole. Gjennem en Række af Aar har han med Kjærlighed og Dygtighed dyrket dette Studium, men desuagtet erklærer han det for ubrugeligt som Grundlag for en Skoledannelse, og for at gjentage det, man valgte netop Aarhus Skole, fordi man sagde . . . (En Stemme: Nei!) Det ærede Medlem siger Nei. Det ærede Medlem maa da i det Mindste for nogle Medlemmers Bedkommende have en daarlig Gufommelse; thi jeg erindrer meget bestemt, at det er yttret, at det var en Mand, som netop var særlig skikket til at gennemføre den nordiske Skole; maasse det ikke gjælder det ærede Medlem, men det er ganske sikkert udtalt af Andre. Den nævnte Mand udtaler sig som sagt meget bestemt mod dette Forslag, han betegner det som en Udelæggelse af Skolen, en Forvælling af de unge Mennesker, som man vil lade gennemgaa et saadant Kurfus. Det er dog af nogen Betydning, at en saadan Udtalelse netop kommer fra disse Mænd, og jeg veed ikke, at der er Nogen i Udvalget, der har vist, at han er

i Besiddelse af større Kjendskab, større Sagskundskab til disse Sager end de nævnte to Mænd. Jeg tror, det maa indrømmes, at en Modstand fra saadanne Mænds Side er af stor Vægt og Betydning. Og se vi hen til dem, der udenfor denne Sal have støttet Fleraltet, hvorledes have de udtalt sig? De have vistnok glædet sig over dets Fremkomst, men de have samtidig udtalt — hvad der da ogsaa er en Konsekvents netop af den Betragtning, som det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termansen) gjorde gjældende — at dette Forslag om en nordisk Skole, naar der skal være Tale om, at Skolen skal bringe de dannede Klasser nærmere til Folket, naar den skal have den Betydning, som han udviklede, kun er en ny Lap paa en gammel Klædning, og at der maa stræbes hen til, at alle høiere Skoler indrettes paa den Maade, thi først da naar, man det Maal, man tilfigter, nemlig at saa den høiere Dannelses udviklet paa en national og nordisk Grundvold; hvorigjennem man da ogsaa vil opnaa, at den Erkjendelse, at det eneste Folk kun er en Del af den store nordiske Stamme, bliver levende. Men heraf se vi da ogsaa, hvorhen denne Anskuelse fører. — Jeg skal endnu herom kun tilføie, at det ogsaa fra denne Side erkjendes, at den Maade, hvorpaa Fleraltet vil gennemføre den nordiske Skole, er i høi Grad ueheldig. Endnu staar kun tilbage for mig at henvende til det ærede Thing en Opfordring til nogle at betragte, hvad der her bydes os. Der har gjennem en Række af Aar været ført stærk Klage over, at vor Ungdom blev overlæstet, og at denne Overlæselse og Sprede af dens Kræfter paa et altfor stort Omraade ikke blot svækkede dens aandelige Kraft, men ogsaa gjorde den mindre skikket til fortsat Udvikling ved Universitetet, fremkaldte Overfladiskhed og slappede Villien, idet den, der fra Barnsben af vænner sig til at fuffe, ogsaa bliver en Suffer senere hen, saa at man her kan anvende et Ord af en gammel græsk Digter, der karakteriserer en daarlig og ubrugelig Mand saaledes:

„Mange Slags Ting forstod han,
men slet forstod han dem alle.“